מרים מונק (נ' 1987, ישראל)

את צמד ציוריה של מרים מונק, **איך צצים הכוכבים** (#1, #2), ניתן לקרוא כתפאורה לחלום. המרחבים המצוירים, שאותם מרכיבה האמנית בדקדקנות, רוויים בסימנים ובסמלים. ציפורים, חלזונות, ארנב, חתול, סחלבים, מראות, פתחים ודמות נשית מכונסת, שכמו נושאת בית על גבה – כל אלה פועלים כרמזים סימבוליים בחקירה פנימית של זיכרון, של זהות ושל השתנות. שני הציורים יכולים להתפענח כתפנים של מרחב אחד, זהה, הנראה מנקודות מבט שונות. לצידם מוצג ציור נוסף, קטן ואניגמטי. במרכזו ניצבת דמות נשית, שנוכחותה חוצה את המרחב הציורי ומפרידה אותו לפנים ולחוץ. ראשה נספג ונבלע ב"הילה" ירוקה, תחומה בקו ורוד, כמו היה הראש אי או יבשת, הצפים בים תכול. בציוריה של מונק נמס הגבול בין ריאליזם לסוריאליזם. עולם הסמלים והדימויים מציע ומאפשר להתמזג עם תפאורת החלום ולמצוא בה הדים להלכי הנפש הפנימיים של כל אדם.

ميريام مونك (مواليد 1987، إسرائيل)

يمكن قراءة زوج لوحات ميريام مونك، "كيف تنبثق النجوم (#1، #2)"، كديكور لحلم. المساحات المرسومة، التي تركبها الفنانة بدقة متناهية، مشبعة بالعلامات والرموز. طيور، حلزونات، أرنب، قطة، زهور الأوركيد، مرايا، فتحات، وشخصية نسائية متقوقعة وكأنها تحمل منزلًا على ظهرها - كل هذه تعمل كإشارات رمزية في استكشاف داخلي للذاكرة والهوية والتحول. يمكن فك شفرة اللوحتين كدواخل لمساحة واحدة متطابقة، تُرى من وجهات نظر مختلفة. وإلى جانبهما تُعرض لوحة أخرى، صغيرة وغامضة. في مركزها تقف شخصية نسائية، يعبر حضورها المساحة التصويرية ويفصلها إلى الداخل والخارج. يُمتص رأسها ويبتلع في "هالة" خضراء، محاطة بخط وردي، وكأن الرأس جزيرة أو قارة تطفو في بحر أزرق. تذوب في لوحات مونك الحدود بين الواقعية والسريالية. يقترح عالم الرموز والصور ويسهل الاندماج مع ديكور الحلم وإيجاد أصداء فيه للحالات النفسية الداخلية لكل إنسان.